

Sygn. akt V CSK 607/18

POSTANOWIENIE

Dnia 11 czerwca 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Teresa Bielska-Sobkowicz

w sprawie z powództwa [...] Spółdzielni Mieszkaniowej w G.
przeciwko Skarbowi Państwa - Wojewodzie [...]
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 11 czerwca 2019 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 maja 2018 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania i zasądza od skarżącej na rzecz Skarbu Państwa - Prokuraturii Generalnej RP 12500 (dwanaście tysięcy pięćset) zł tytułem zwrotu kosztów postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

W związku ze skargą kasacyjną powódki [...] Spółdzielni Mieszkaniowej z siedzibą w G. od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 21 maja 2018 r. Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Zgodnie z art. 398⁹ § 1 k.p.c. Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 2 k.p.c. może być osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek umożliwiających realizację publicznoprawnych funkcji skargi kasacyjnej. Tylko na tych przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie o przyjęciu lub odmowie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania. Dopuszczenie i rozpoznanie skargi kasacyjnej ustrojowo i procesowo jest uzasadnione jedynie w tych sprawach, w których mogą być zrealizowane jej funkcje publicznoprawne. Nie w każdej zatem sprawie, nawet w takiej, w której rozstrzygnięcie oparte jest na błędnej subsumpcji, czy wadliwej wykładni prawa, skarga kasacyjna może być przyjęta do rozpoznania. Podkreślenia wymaga, że Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie jest jego rolą korygowanie ewentualnych błędów w zakresie stosowania, czy wykładni prawa w każdej indywidualnej sprawie.

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania skarżąca oparła na przesłankach uregulowanych w art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 4 k.p.c. Przesłanki te nie zostały spełnione.

Powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.), a więc zagadnienia, które wiąże się z określonym przepisem prawnym i którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia przedmiotowej sprawy, ale także dla rozstrzygnięcia innych podobnych spraw, wymaga jego precyzyjnego sformułowania i wskazania argumentów prawnych, które prowadzą do rozbieżnych ocen (zob. m. in.

postanowienie SN z dnia 10 maja 2001 r., II CZ 35/01, OSNC 2002, nr 1, poz. 11). Chodzi przy tym o zagadnienie nowe, którego wyjaśnienie przyczyni się do rozwoju jurysprudencji.

Skarżąca wskazała w formie pytań trzy zagadnienia prawne wymagające oceny bezprawności działania Wojewody [...], przekazującego własność spółdzielczą Gminie G., skutków wynikających z wydanej w 1998 r. decyzji Wojewody [...] w sferze prawa własności oraz oceny istnienia adekwatnego związku przyczynowego między wydaniem decyzji a szkodą. Uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania sprowadza się do sformułowania zagadnień, które, w ocenie skarżącej, wymagają rozstrzygnięcia przez Sąd Najwyższy. Samo sformułowanie zagadnień nie wystarcza jednak do uwzględnienia wniosku. Należało powołać przepisy prawa, z którymi skarżąca wiąże przedstawione problemy, przedstawić jurydyczną argumentację dającą podstawy do przyjęcia, że możliwa jest rozbieżna ocena powołanych zagadnień. Takiej argumentacji w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie ma.

Niezależnie od powyższego należy zauważyć, że odpowiedź na przedstawione pytania w stanie faktycznym niniejszej sprawy nie ma znaczenia dla jej rozstrzygnięcia. Wadliwa decyzja komunalizacyjna Wojewody [...] miała charakter deklaracyjny, a nie konstytutywny, sprowadzając się jedynie do stwierdzenia nabycia spornej infrastruktury ciepłowniczej przez Gminę G.. Dochodząca roszczenia powódka nie wykazała też, że [...] Przedsiębiorstwo [...] w O. (następnie E. S.A. z siedzibą w O.) bezprawnie weszło w posiadanie lub zarząd, czy użytkowanie infrastruktury ciepłowniczej wybudowanej przez powódkę, co miało miejsce już w latach 70-tych i 80-tych XX wieku. Stan ten zresztą utrzymuje się nadal, zawierane są umowy na dostawę ciepła na tych samych zasadach, co sugeruje zgodę powódki na użytkowanie infrastruktury ciepłowniczej. Powódka ponadto nie wykazała istnienia związku przyczynowego między decyzją komunalizacyjną a szkodą w postaci utraty pożytków, zniszczenia budynku kotłowni, utraty korzyści z czynszu najmu obiektów budowlanych, zwłaszcza, że to nie decyzja komunalizacyjna odjęła powódce zarząd nad spornym mieniem ciepłowniczym.

Należy ponadto wskazać, że powołanie się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej wymaga wykazania niewątpliwej, widocznej na pierwszy rzut oka, bez konieczności głębszej analizy, sprzeczności wyroku z przepisami prawa niepodlegającymi różnej wykładni. Skarżąca odniosła tę przesłankę do naruszenia art. 316 § 1 k.p.c. i art. 328 § 2 k.p.c. (wskazując na pominięcie dowodów z opinii biegłego i z przesłuchania strony), art. 382 k.p.c., art. 381 k.p.c. oraz w art. 361 § 1 k.c., art. 64 ust. 2 i 3 Konstytucji RP i art. 3 ustawy z dnia 16 września 1982 r. Prawo spółdzielcze (t. j. Dz. U. z 2018 r., poz. 1285 z późn. zm.). W uzasadnieniu wniosku brak jest takiej argumentacji, która wsparłaby tezę o rażącym naruszeniu prawa skutkującym oczywistym uzasadnieniem skargi w ustalonym przez Sąd drugiej instancji stanie faktycznym. Wobec powołania się przez skarżącą m. in. na zarzuty odnoszące się do ustaleń faktycznych, należy również zauważyć, że ustawodawca wyraźnie uregulował w art. 398¹³ § 2 k.p.c., iż w postępowaniu kasacyjnym nie jest dopuszczalne powołanie nowych faktów i dowodów, a Sąd Najwyższy jest związany ustaleniami faktycznymi stanowiącymi podstawę zaskarżonego orzeczenia. Ponadto podstawą skargi kasacyjnej nie mogą być zarzuty dotyczące ustalenia faktów lub oceny dowodów (art. 398³ § 3 k.p.c.).

Wobec powyższego, na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c., Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji. O kosztach postępowania kasacyjnego orzeczono na podstawie art. 98 k.p.c.

a

jw